

Sami  zay

- Ő irler -

Yayın Tarihi:

15.10.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Ő irlerin tüm yayın hakları Ő irin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Ő irlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Ő irin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐ inin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, Ő irin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐ tır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Ő ir içerikleri ile ilgili anlaŐ mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Ő ekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sami Özay

Eserleri:

Adanan Ömür

ADANAN ÖMÜR

Sana adanan bir ömür geçti benden
Tek duam vuslattı Mevlâ'dan
Ellerin olsan da sevdim seni
Unutturamadı biran bile kimse seni

Sana adanan bir ömür geçti benden
Bir bakış alacağım kaldı ela gözlerinden
Dudaktan kalbe erittin beni
Gönlüm damla edip toprağa düşürdü beni

Sana adanan bir ömür geçti benden
Toprağa düşerken bile medet umdum senden
Şimdi bir kabir kalbine sığdırdı beni
Mahşerde bile gönlüm arar seni

Sami Özay

Ararsan

Gün olurda beni ararsan bildiğin her yerdeyim
Bir gün beni ararsın diye sen varken olan hiçbir şeyi değıştirmedim
Telefonum sosyal medya hesaplarım gittiğim kahve çaya attığım şekerini bile bırakmadım
tek şekerli içen adamı arasın diye
Gittiğim her yerde iz bıraktım tanıdıklara sorarsın diye
Hayat karmaşasında seni hiçbir zaman aklımdan çıkarmadım beni ararsın bulamazsın
diye korktum her yere taşıdım sevdamızı her tanıdığım insanda beni ararsın diye
çaktırmadan gizli izler bıraktım
Kimi sordu saçın neden kıardı diye kimi çökmüşsün dedi soranlara kızmadım saçımdaki
kırdı sen vardın belki saçlarımdan bulursun diye
Saçlarımda aynı hala sen yoksun onları da uzatamadım her telinde aşkımız işli her kırın
da acımız gizli
Ne zormuş sana iz bırakmak beni aramanı beklemek
Belki beyhude bir bekleyiş belki yok oluş belki olmak isteyeniy yaşamak yaşadıklarımız
imtihanım oldu bedelini sana sakladım
Can cenderesinde bile sana alamet gösterdim hastalandım yine adını sayıkladım can
damarımda sana yer sakladım o boşluktan hayat buldum onla yaşadım
Sana gelen tüm yolları göz yaşlarımla ısladım can verdim kanlar döktüm kanımla seni
yazdım okuyup bulasın diye
Yazdığım her satırda sana ait gizli veya aşikâr izler bıraktım bir gün okuyup ben
olduğumu anlayasın yüreğine ben gireyim aklına ben düşeyim de beni arayasın diye
Şiirlerim yazıları sözlerim bir derde bin bir yara oldu derdimin ortağı kâğıt kalem oldu
şimdi kelimemde sana esir oldu esaretine iz bıraktım anla beni bul diye
Ahir kelam ömrüm seni sevmekle son bulacak evvelim neyse ahirimde o olacak
aramaya zorlanma sen nerde bıraktıysan kalbim orda olacak aklımı kalbimi niyetimi hiç
değıştirmedim geldiğinde nerde kalmıştık demeden bir ömür bizim olacak

Sami Özay

Çileyle Kararan Gecem

ÇİLEYLE KARARAN GECİM

Karanlık geceme hasret bastı bu akşam yokluğun sardı bedenimi
İki satır yazıp seni anmaktan alıkoyamadım kendimi
Dur diyemedim susturamadım kalbimi
Geceyi sana yazdım çileyi bana

Ay iyice yükselince firakın sardı benliğimi
Bitkin solgun yüreğim çok yordu kalemimi
Bitmek bilmedi aşkın kan mürekkebi
Geceyi sana yazdım çileyi bana

Gece en ürkütücü siyahıyla çökünce üstüme mah cemalin sardı düşlerimi
Kapalı gözlerimde hissettim elanın koyusu gözlerini
Hangi söz hangi kelime ifade edebilir sana olan sevgimi
Geceyi sana yazdım çileyi bana

Tan yeri ağarıp şafak sökünce güneşin ışığı hasretle yaktı içimi
Sevdan kemirdi eritti bitirdi etimi derimi
Sana kurban ettim sazımı sözümü dilimi
Geceyi sana yazdım çileyi bana

Sami Özay

Geçmişin Matemî

GEÇMİŞİN MATEMİ

Bir kış masalı var şimdi arzuladığım
Birde maşına da çay
Nerede o kestanenin tadı
Neden eskisi gibi parlak değil ay

Hani o kardeşçe toplanıp meşe kokusunu içimizde hissettiğimiz oda
Kilim üzerine bağdaş kurduğumuzdaki bereket
Mutluluk kolaydı o zamanlar
Azla yetinmek kanaat etmek

Zifir dolu ellerim bir o kadarda siyah
Ama lezzet vardı her tarlanın her ağacın dalında
Orak telaşıyla tütün kaygısıyla büyüdük biz
Telaşlar içinde çabalar içinde ezgin büyüdük biz
Yaz günleri tütünü kır diz
Akşam oldu yine hep biriz

Ya şimdi ne oldu bize
Nerede şimdi o bereket
Aşın ekmeğin insanın lezzeti nerede
Bir sobanın başına sığışıp edilen sohbet
Şimdi zehirli ekranın içinde

Ya nasihat dolu ebeler dedeler
Rahmetin tanımı sevginin kaynağı büyükler
Oldu herkes birbirine düşman
Ümmette oluk oluk akıyor kan
Dün kuru ekmeği paylaşan kardeşler
Bugün birbirini kalleşler

Biz eski biz değiliz heyhat
Rahmet siz merhametsiz bereketsiz sevgisiz
Bizlere aslımıza dönmeyi nasip eyle ya rab
Zira halimiz harap ve bitap

Sami Özay

Gençliğimi adadım

GENÇLİĞİMİ ADADIM

Bir yudum mutluluk suyu aradı yüreğim
Hasretinin kuraklığıyla kurudu benliğim
Göz çukurlarıma bile işledi çaresizliğim
Akan pınardı dindi gençliğim

Giryan oldum akıttım göz yaşlarımı
Yaşla yeşerttim sevda bağımı
Vermedim kimseye sevdamin bir avuç toprağını
Sevda ekili topraktı çatladı gençliğim

Divanen oldum aşk yollarında
Yürüdüm de yoruldum sevda yollarında
Eller neşe ben ıstırap deryasında
Kaptandım alabora oldu gençliğim

Fitri bir duygu unutmak
Benim tercihimse yad ile yanmak
Seni ilelebet şiirlerimde saklamak
Kağıttı yandı kül oldu gençliğim

Sami Özay

Gönül Çıkmazı

GÖNÜL ÇIKMAZI

Geceler boğar insanı derin manalara
İçinden çıkamazsın durur adeta lisan ve fikir
Akıl almaz sorular kalır soru içinde
Gönül çıkmaza düşer sukut dudaklara

Hani boğazın düğümlenir ya her gece
Ahu figan eyler ya için sessizce
Yardan gelen nida kulağına gelince
Gönül çıkmaza düşer sukut dudaklara

Tarifi olmaz bu ahvalin
Anlamaz seni hiçbir zaman ağ yârin
Yaş olup döküldü mü sözlerin
Gönül çıkmaza düşer sukut dudaklara

Sami Özay

Gönül Güldür

Gelir diye umut ettim seni bu gece
Yıldızlara sordum söylemediler ay yine sessiz kaldı hasretime
Güneşin doğuşunu bekledim yokluğuna sarılıp sabaha sordum nerede diye oda ışığını gizledi
Her sabah pencereme konan güvercini bekledim acaba bir haber getirir mi diye oda konmadı bu sabah pencereme
Acaba ne oluyor neden her şey benden onu gizliyor diye deliye dönmüş bir halde çıktım evden attığım adımlarım bile onu benden gizlercesine tersine gidiyordu
Tutmuyordu dizlerim yüreğim onu anıyor gözlerim her cadde her sokakta onu arıyor baktığım her suret adeta onu benden saklıyordu
Divanelik tutmuştu geri dönüşü yoktu olmazlar içinde öldürmek yokluğa batsa da bataklıkta kuruyan gülü bülbüle kavuşturmaktı arzum
Dilim bülbül oldu konuştu güle sordum boynunu eğdi dikenine sokuldu
Güller kan ağlıyordu damlayan her damla kan yüreğime akıyordu kanla göz yaşı döken gül bile onu benden saklıyordu
Ey bülbül ibret al gülden akıt göz yaşını
Yar gönüldedir bırak artık meçhul arayışı

Sami Özay

Güz Ağacı

GÜZ AĞACI

Güzde yaprak döken bir ağacı yüreğim
Döküldükçe yaprakları çıplak kaldım
Bak işte halime avareyim biçareyim
Hey hat ben aşka bu güzde daldım

Sararan yapraklar tektek düştü toprağa
Umutumun bittiği anda
Derman olur mu bu mevsim bana
Bu güz vuslat çıkar mı acaba bahtımıza

Mendil bağlanıp tutulan dileklere
Duaya niyaza açılan ellere
Şahitlik eder mi ağaçlar
Güzde yârini yitiren gönüllere

Şahit ol bize ey dalsız budaksız ağaç
Mahzun gönüllere göğün ilahi sırrını aç
Etme bizi baharda yeşil yaprağından mahrum
Olur ya yaprağın da felahı bulurum

Sami Özay

Haberin Varmı

Doldu taştı yine hasretinle içim dışım. Acaba akan göz yaşlarımdan sensizliğimden haberin var mı? Eski resimlerde aradım mutluluğu hani sarılıp çekildiğimiz resimlerimizde baktıkça arttı göz yaşlarım.

Çok uzun yıllar geldi geçti göremedim hasretimden haberin var mı? Ben hala eski günlerin kattığı canla ayaktayım takatimi kessede göz yaşlarım.

Kaybetmekten korkarak sevdim ben seni korktuğum başıma geldi firakımdan haberin var mı? Sensizlik çok zor tadı tuzu yok hayatın zulüm oldu bana göz yaşlarım.

İlahi bir imtihan dedim dayandım sabrımdan haberin var mı?
Dualarda düşledim seni hayalhanemde vuslat eyledim olmadı orayı da kapladı göz yaşlarım

Sami Özay

Hasret Yağmuru

HASRET YAĞMURU

Uzun zamandır hasret kalınan sevgiliye vuslat gibi geldin
Kuruyan gönül pınarlarımıza rahmet doldurdun
Çatlayan toprağa bereket bıraktın
Elhamdülillah kavuştuk suyun bereketine

Gözlerimizde yaş olup aktı hasretin
Duaya açılan dillerimiz seni arar oldu
Kalbi ve kavli tüm niyazımızdın
Elhamdülillah kavuştuk suyun bereketine

Kimi senin altında sevdiğiyle kol kola hayal kurar
Kimi rahmetinin toprağa doluşuna şükür kılar
Senin gelişinle dolar çaylar pınarlar
Mahrum etme rahmetinden kavuştur bizi bereketine

Sami Özay

Hasretin Gelir Geçer İçimden

Hasretin gelir geçer içimden
Seni ararım andız tanesi tesbihim de
Her çekişimde sabrını işlerim içime
Çektikçe koku veren sabrınla kararan teşbihim
Şahit olur dilekçeme

Hasretin gelir geçer içimden
Şigaramın dumanına hapis ettiğim duygularım
İçime her çektiğimde dışıma vuran hayallerim
Tavrım olur ahvalime

Hasretin gelir geçer içimden
Kalemimin mürekkebine esir ettiğim sırlarım
Her yazışımda kan damlayan göz yaşlarım
Mühür olur yüreğime

Hasretin gelir geçer içimden
Defterimin satırlarında arayıp bulamadığım yokluğun
Her harfine bir ömür sığırdığım duygularım
Mezar olur sevgime

Sami Özay

Hilal uğruna

Dağlarda tüten pus kokusuydu sineler
Tütmeyen ocaklar altında balalar inler
Yerde şehitler gökte melekler
Dillerde tekbir ALLAHU EKBER

Bedirden bugüne ağlar yürekler
Yuvasında yetim kaldı bebekler
Şehadetine şahit yerler ve gökler
Dillerde tekbir ALLAHU EKBER

Sami Özay

İçler Acısı

Yanıyor sana her daim sevdanın lambası
Dinmek bilmiyor yüreğimin sızısı
Benim kaderim sevdanın kara yazısı
Gel gör halim içler acısı

Günlerim sana yanmakla geçiyor
Gönlüm seni anmakla teselli buluyor
Gözüm gönlüm hep yolunu gözlüyor
Gel gör halim içler acısı

Acıymış aşk şarabı bir tas içilmez
Sevda başka şey ölsen de vaz geçilmez
Yar üstüne yar sevmek mi asla sevilmez
Gel gör halim içler acısı

Sami Özay

Sevda Bestesi Şarkılar

SEVDA BESTESİ ŞARKILAR

Kapılır gider bazen insan umutsuz hayallere
Hayal gökte uçar düşer yerlere
Ayrılık yok olmak bitmek görünür gerçekçe
Yar uzanmaz artık boşluğa açılan ellere

Kaptırırsın kendini bir şarkının bestesine
Melodisi sarar bedenini derincesine
Sözlerinde muradıma erdim deyince
Yarım kalırsın hüzün çöker pencerene

Hasret dolu gözlerle koşarsın hüzünlü pencerene
Bir şarkı geçer içinden senede bir gün diye
Oda tarifi olmaz acının elbet bir gün buluşacağız dersin
Oda teselli vermeyince pişman olurda bir gün dönersen bana geri deyip
Kapılıp gidersin bahtının rüzgarına gönül kapını kilitleyip

Sami Özay

Sevda yelleri

Bir sevda var içimde ılgıt ılgıt esen yel gibi
Nerden düştüm ben bu derde oldum divane gibi

Yusuf gibi düştüm kuyuya sanki dibi yok gibi
Gel ey ay parçası sevdiğim kurtar beni
Mısıra sultan yapar gibi

Viranesiyim ben bu sevda yolunun
Güle vurgun bülbül gibi
Göster bana nur cemalini fecirde güneşin doğduğu gibi

Sami Özay

Sevda yükü

Sevda yüklü kervan kapıma geldi bugün
Unuttu sandıysan bakışlarımı heves sandıysan
Anmaz bir daha adımı dediysen şayet
Sevda yükünü yüklendim seni gördüğüm gün

Zaman acı mücadele bazen de neşe
Omuzladığın yükü taşıtır sana biçare
Oyalar gönlünü avare avare
Sevda yükünü yüklendim seni gördüğüm gün

Hasılı geçse de aradan zaman
Vuslat eyledik ya verdi seni bana yaradan
Huzura doğru koşalım ağırdan ağır dan
Sevda yükünü yüklendim seni gördüğüm gün

Sami Özay

Sır

SİR

Sevdamı sırra sırrımı kanıma akıtmış gönül çıkmazında rahmet kapısı arar her gördüğüm her konuştuğumdan gizli bir teselli umut eder sırrımın acısıyla dünya sürgünüme devam ederdim.

Öyle kolay değil gönül denizi sırlarla köpürüp taşmış birinin teselli bulması. Mahzunluk durgunluk bazen öfke patlaması. Tıp dilimi yoksa halk dilimi bilemem ama gerçek manada yaşananlar duygu durum bozukluğu. Bozulan duygular ruhsal çöküntüler kendi hakkında alamadığın mantıklı kararlar hayatının her an ve zerresini kuşatmış yanlışlar içine düştüğün bataklık seni adeta hüsrana çölünde kum fırtınası gibi sıkıyor hoyrat bir rüzgâr gibi sertçe önünde sürükler. Kapılıp gidersin bahtının rüzgarına. İçinde sıkıştığın her an tıkar damarlarını kanını dondurur konuşamamak bitirir tüm umutları kapatır tüm kapıları aradığın teselliden bile uzak durursun. Durumunu bilmeyen herkes haline acır aklınca teselli vermeye çalışır lakin sırrın gönlüne mühür olmuştur tesellide kabul etmez.

Çıkmazlara sarasın umutlarını hayallerini, artık hayallerin bile sırlı mühürlü kalbine şifa olmaz. Hayaller güzel rüyalar bile güldürmez yüzünü. Sır fedakârlık yapmaya değil feda olmaya sürükler seni içinde sakladığın sır. Ağır gördüğün gizlediğin sırrına feda olursun gönlünde taşıdığın sevdana feda olursun.

Bu feda olmanın sonu gelmez artık. Her an her saniye feda olursun harap olursun. Sana her sorulan soruda yok olursun.

Sırla yaşamak zor azizim

Bazen konuşup anlatmaya niyet edersin azimle anlatmak için kelimeler seçer ifade etmek için çaba sarf edersin lakin gönül lal olmuştur dil tutkun suskun bütün azaların puskun.

Gönül yolun bozulmuştur artık susmak azık olmuştur sana sessizlik beslemiştir acılı sırrını hani dersin bazen ulan ne dertmiş be sussam zehir konuşsam zehir der yine susarsın.

Her susuş seni farklı çıkmaza iter. Çıkmazlara kararsın bu çıkmazlarla boğuşmalar artık aklın ve idrakin sonuna götürür seni dualar edersin yarabbi ateşten nura düşür beni diye. Nuru görürsün aydınlığı görürsün ama suskunluğun çıkarmaz seni ışıklı nurlu hayat yoluna. Unutmayı düşündüğün her anı ihanet saydırır sırrın sana.

Hasılı soluduğun havadan içtiğin suya kadar gezdiğin dost diyarından yaşadığın eve kadar her yerini sırrın verdiği acı sükût sarar. Uykun bile korkutur seni çünkü sırrınla hem hal olmaya alıştığın uykum sırrımdan beni uzaklaştırmamasın diye uykudan bile korkarsın. Acılı bir çile çekersin ama konuşamazsın.

Ve sonunda konuşmamayı sırrı saklamayı iyice öğrenirsin hayatına anlam katan insanlardan sana her derdini açan insanlardan bile saklarsın çünkü senin en kıymetli varlığın en değerli hazinendir bu sır. Onu paylaşmak anlatmak değil sırrını düşünmediğin her an bile sana gaflet gelir.

Sırrın saba aşk olur anlayamazsın

Sami Özay

Var oluşun evveli toprak

Hayatın başı var oluşun evveli,
Yediğim ekmeğin içtiğim suyun temeli
Bir avucun da bin hayat biten varlığım
Varlığındır tek hayat kaynağım

Sen ki Allah'ın ol emriyle canlara can katansın
Ol deyince olduranın varlığına ispatsın
Varlığında gizli binlerce tefekkür
Türlü nimete maliksin seni verene şükür

Nice canlara cansın
Nice yaralara dermansın
Nice kirleri eylersin pak
Nice yüzleri sen eylersin ak

Gelen emirle senden geldik
Yine aynı emirle sana döndük
Dirimizin bereketi ölümüzün makbere si
Toprak nice çözölmezler in en temiz neticesi

Sami Özay

Yar mektubu

YAR MEKTUBU

Ey benim uğruna candan geçtiğim bir canına bin bedel biçtiğim yârim
Gelişinle karanlığıma ışık ruhuma rahmet ömrüme bereket vermiştin
Geldiğinde düzleştirdi yüzümdeki kırışıklıklar fer oldun gözlerime
Ömrüm oldun nefes oldun evvelim oldun ahirim oldun
Aşk denen nimeti tatmama sebep oldun
Gittin imtihanım oldun
Gittin dedim ya güzelim öyle yok olup gitmek değil ruhumdan aldığım soluktan
damarımdaki kandan
bir an bile çıkmadın
Acıyla taşıdığım yokluğundan bir kez bile şikâyet etmeden kahrında hoş lütfunda hoş
diyerek sustum
Gözümünden dökemediğim yaşlarımı yaslı gönlüme kan edip doldurdum
Doldum taşım hasretinle kırdım döktüm duygularımı umutlarımı
Hayallerimi serdim yoluna
Güller ektim gönül bahçeme orda yeşerttim dünyada soldurdum
Saçlarım bile uzamaz oldu yokluğunda eller beğenir diye
Dillerim söylemez oldu eller etkilenir diye
Kalemim yazmaz oldu eller okur diye
Kan mürekkebi doldu hokkam sevdami divit yaptım
Uğruna yazdım sana yazdım dünyamı sana adadım
Vuslatı düşündüm ağladım hasreti hissettim ağladım
Deryalar yaptım göz yaşlarımı vasıtan yaptım gönül kayığımı
Çıkıp gelsen gönül gülistanımdan fecre kadar izlesem cemalini
Gökte Çoban Yıldızı görünene dek tutsam ellerini
Çatlayan dudaklarından gamzelerine kadar öpsem
Sonra gamzelerinde kaybolsam
Bir mucize olsa da gülistanım da bulsam seni
Kabul olunmuş duam olsun
Denizle ay ışığı gibi olsak
Mehtaba dalıp her andığım da keşke yanımda olsun
Ahir kelam yârim hasretim muhtacım sana
Doymadım doyamadım aşkına sevdana

Sami Özay

Yokluğun

Yokluğun sokuldu yine akşam kızılığına
Buharlı camlarımda adın
Büründüm yine yalnızlığın kılığına
Sürdüm gönöl kayığımı yüreğin akışına

Tüten sobamın ısısı gibi sevdim seni
Sen yokken sensizlik zorken
Hissini taşıdım yaktı içimi
Ahu feryat ile oldu yine bu gecenin geğişi

Zemherinin kara olan sevdası mı
Ayazda kara yazılan kara sevdanın yazışımı
Yoksa kuruyan gönlüme rahmetin yağışımı
Sıcaklığın aldı yine bu gece aklımı

Gece fecre erer de bende şafak söker mi
Bin zata gitsem bu derdi serden döker mi
Elem etme olur derler ya hani
Gönöl kalemi yazar şimdi kan mürekkebi ile seni

Sami Özay